

Abstrakt

V souvislosti s demografickou revolucí a prodloužením průměrné délky života stojí západní země před problémem chudnutí seniorů. Jednou z “moderních” příčin a zároveň následků chudoby je tzv. předlužení. Práce se věnuje vztahu mezi předlužením a chudobou s důrazem na populaci seniorů (65+) a empirickou analýzou prozkoumává příčiny předlužení i jeho následky.

Nárůst předlužení (nejen) nejstarší generace je již předmětem realizovaných veřejných politik, které však situaci neřeší příliš efektivně – jednak nejsou k dispozici dostatečné materiální a personální zdroje, jednak nejsou dostupné prostředky optimálně využívány. Chybí funkční kooperace mezi subjekty občanského a veřejnoprávního sektoru, nedostatečná je také komunikace se soukromým sektorem ve smyslu nalézání společných cílů. V dravém prostředí tržní společnosti se starší lidé z psychosociálních důvodů stávají slabším článkem a přicházejí do situací, které jsou v rozporu s morálkou, lidskými a občanskými právy a přiměřenou kvalitou života v moderní společnosti. Takový stav ohrožuje integritu společnosti a stává se veřejným problémem, který vyžaduje řešení.

Analýza dostupných dat je doplněna o expertní šetření se zúčastněnými aktéry, kteří reprezentují 3 rozdílné skupiny aktérů: seniory, zaměstnance občanských poraden a finanční instituce nebankovního charakteru. Práce je zaměřena na nalézání různých přístupů k řešení problematiky. Výsledkem analýzy je široká škála typů řešení a konkrétní doporučení variant veřejné politiky.